

VECKOBLADET

2013:27

131004

VANDRING

På söndag har vi en liten vandring som handlar om St Lars kulturhistoria, några nya perspektiv.

Samling utanför vårdcentralen söndagen den 6 oktober klockan 15.

TEOLOGISKT CAFÉ

Måndag 7 oktober har IKT (Institutet för Kontextuell Teologi), som vanligt den första måndagen i månaden, Teologiskt Café på Allhelgonagården i Lund klockan 19-21.

Allhelgonagården ligger snett bakom Allhelgonakyrkan.

På caféet har vi för ovanlighetens skull ett tema! Vi vill diskutera den stora **intervjun med påven**, som finns publicerad i tidskriften Signum nr 6. Man måste inte ha läst intervjun för att delta, vi kommer att presentera den i början. Vilken relevans har påvens uttalanden för den världsvida kyrkan, och för utvecklingen i världen? Kan vi hoppas på nya, mänskligare och varmare tonfall oss emellan i framtiden?

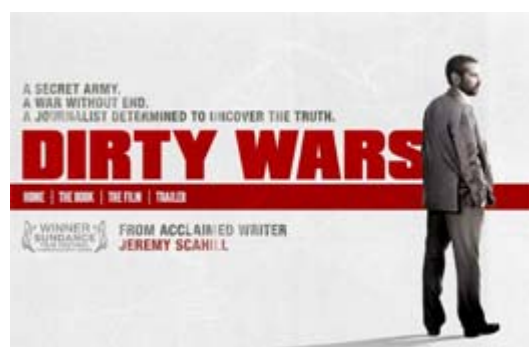
Alla är välkomna, troende såväl som otroende, kristna och judar, muslimer och buddhister! Vad vill vi med våra samfund i världen?

DOC LOUNGE LUND: 8 OKTOBER

DIRTY WARS

AV: RICK ROWLY / 2013 / 87 MIN.

Krigsreportern Jeremy Schahill, författare av bästsäljaren "Blackwater", ger sig av till en avlägsen by i Afghanistan för att rapportera om en nattraid, utförd av den Amerikanska militären, som har gått väldigt fel. I tron om att detta är ett engångsmisslag, upptäcker han snart att den till synes isolerade händelsen bara är en av många i ett långt led av nattraider som sträcker sig från Afghanistan till Yemen, Somalia m.m.

Ledtrådar leder Jeremy till USAs Joint Special Operations Command (JSOC), och här börjar han en global utredning av den mäktiga och hemlighetsfulla specialstyrkan. Med bägge delar politisk thriller och detektiv story är Dirty Wars en gripande rapport över vår tids kanske största hemliga krig mot terrorism.

NÄR: 8 OKTOBER kl 19.00-23.00
VAR: [Mejeriet](#), STORA SÖDERGATAN 64, LUND
ENTRE: 80 kr // Student 60 kr
GULDKORT 300 kr, ger dig fritt inträde till alla ordinarie visningar under hösten.

INTERNATIONELLA FLICKA-DAGEN

11 oktober i Domkyrkoforum kl 19-21
– en internationell manifestation för flickors rättigheter

Program:

Välkommen!

"Ana fyller 14" – filmvisning

"VÅRA NYA UNGA" – utställningspresentation

"What a woman is" – Yara, 41, från Syrien läser

Sång & musik – tjejer från Höör

Överskottet går till Världens Barn-kampanjen, som avslutas den helgen.

Lunds FN-förening och Lunds Afghanistankommitté

i samarrangemang med IKFF Lund/Malmö, Lärarförbundet Lund, Rädda Barnen, Svalorna Indien-Bangladesh, Svenska Kyrkan, SKV, Unicef Lund

AFGHANISTAN - STUDIECIRKEL

Vi vet inte vad som kommer att hända efter 2014, men i vår nybörjarcirkel "Afghansk samtid – Kallt krig till krig mot terrorismen" lär vi oss grundfakta om landet, dess folk, kulturer och moderna historia. Vi diskuterar krigen och konflikterna och tar upp de frågor vår läsning och våra samtal väcker.

Nyfiken?

Kontakta anders.davidson@telia.com, ordförande Lunds Afghanistankommitté

Vi startar så fort vi har en full cirkel.

NORGE HAR FÅTT EN BLÅ-BLÅ MINORITETSREGERING

AV GUNNAR STENSSON

Fremskrittspartiets Siv Jensen och Høyres Erna Solberg har funnit varandra. Deras nya regering utlovas stöd av Kristelig folkeparti och Venstre, ett liberalt parti.

I samarbetsdokumentet har Fremskrittspartiet bland annat fått igenom krav på stramare invandringspolitik, språkstest och kommunalt veto mot flyktingboenden.

Norges tidigare statsministrar Kjell Magne Bondevik – kristdemokrat - och Jens Stoltenberg – socialdemokrat - betecknar Fremskrittspartiet som ett högerpopulistiskt parti.

STORTORGET 1 AV LUCIFER

Ja, det är alltså så att borgarna tänker sälja den magnifika byggnaden vid Stortorget, en byggnad som i pregnans och symbolvärde får sägas vara Lunds tredje viktigaste, efter Domkyrkan och Rådhuset. En gång brydde sig Högern i Lund om kultur och traditioner, men det är väl bara boktryckare Ohlsson som bryr sig om sådant lappri numera. Dagens moderater går mer på vad man skulle kunna kalla Täbylinjen och skiter i traditionerna. De andra borgarna jamsar med.

Men debatten i fullmäktige förra torsdagen blev upplysande och visade på klyftorna. Hanna Gunnarsson(v) lyfte fram att skillnaden är att vi tycker det är bra att äga saker gemensamt, medan borgarna inte står ut med det. Nita Lorimer (v) var ensam om att peka på att försäljningen av huset inte är förbundet med något som helst villkor – det är fritt fram för köparen att göra vad han vill med huset. Och detta medan man påstår att kommunen inte kan ta hand om det och att den nye köparen förmodligen har många goda idéer. Till bilden hör att man talade om huset som svårt eftersatt, detta om ett av Lunds mest gedigna hus som utstrålar borgerlig trygghet i varenda tegelsten.

Stortorget 1 tillhör Lundaborna. Jan Mårtensson (SDS) liksom förre hyresgästen Fredrik Böök i sina gravar måtte vrida sig över borgerlighetens förfall i Lund.

SJU FYLLEGUBBAR SLÅR I GLASEN AV GUNNAR STENSSON

Redan i gryningen, innan planet ens lyft från på Kastrup, börjar de dagen med starköl och gammeldansk. När de kommit fram till Nice fortsätter de med starköl och konjak. Sedan handlar de två flaskor vodka, 24 starköl, likör och vin i en närbelägen butik. På kvällen i Antibes: champagne, rödvin och vodka. Pub-besök med 4 öl och 2 gin avslutar dagens politiska? ansträngningar.

Inte underligt att de fattar konstiga beslut. Michael Sandins raseriutbrott när hans vårdnedskrifningar kritiserar hamnar i nytt ljus.

Kunde ingen i delegationen från Lund - som också besökte fastighetsmässan Mipim i Cannes - ha ingripit? Kan ingen i Kävlinge kommun ta sitt ansvar och se till att de får vård innan det är för sent? Om inte annat kan åtminstone väljarna se till att de slipper resa nästa år.

LUNDS KOMMUN OCH MÄSSAN I CANNES AV ULF NYMARK

TV-programmet Uppdrag granskning har nu gjort fastighetsmässan i Cannes och Staffanstorps kommun kända i hela riket. Även Lunds kommun är en trogen mässdeltagare. I år deltog 12 personer från Lunds kommun, varav 5 förtroendevalda. Kostnaderna för Lunds del uppgick till 350 000 kronor, plus löner, arvoden och traktamenten.

Miljöpartiet föreslog i våras i en skrivelse till kommunstyrelsen att kommunen skulle göra en oberoende utvärdering av Lunds deltagande. Med oberoende menade vi att en extern utredare skulle göra utvärderingen, inte kommunen själv. I skrivelsen påpekade vi att någon utvärdering aldrig gjorts av effekterna av Lunds representation vid mässan. Vi konstaterade också att syftet med Lunds deltagande var oklart.

Jag vill gärna påpeka att bakgrunden till skrivelsen inte på något sätt bottnade i misstankar om att Lunds kommuns representanter ägande sig åt samma krognotssamlade som Staffanstorpsdeltagarna. Vi ville helt enkelt ha konkreta belägg för att Lunds deltagande gav effekter i form av investeringar och nya jobb i kommunen.

Tyvärr fick vi ingen majoritet för vårt förslag – det var enbart DV och V som stödde det. I stället ville de borgerliga med stöd av socialdemokraterna att Kommunkontoret skulle ”ta fram ett sammanfattande utvärderingsdokument som ska ligga till grund för kommande beslut om deltagande i mässan”. Med andra ord är det sålunda i stort sett samma personer som representerar Lund på mässan som ska utvärdera sitt deltagande.

Ulf Nymark

Ersättare för MP i Kommunstyrelsen

Fotnot: Det kan konstateras att denna mässa i Cannes måste vara något sjuvärdeles märklig och intressant. Enligt Kommunkontoret deltog i år 20 077 *unika* besökare. ”Unik” betyder enligt NE:s ordbok ”*som är fullständigt ensam av sin typ eller art (särskilt i fråga om värdefulla eller intressanta egenskaper)*”. Inte dåligt att samla så många olika arter och typer på samma plats! Man får förmoda att Lunds deltagare inte ingår i de nämnda 20 077 besökarna. De är knappast ensamma i sin art. Deras värde och i vilken utsträckning de är försedda med intressanta egenskaper vill jag helst inte uttala mej om.

DAGS ATT SKÄRPA TONEN AV STEN H

Med onsdagens besked om socialdemokraternas budgetförslag är fältet öppet för nästa års valrörelse. Genom att låta alliansens skattesänkningar i allt väsentligt stå kvar satsar S allt på att vinna röster högerut och ger därmed upp stora delar av sin egen politik. Kommer det att lyckas? Det är inte självklart när vi vet att många medelklassväljare är djupt förbittrade över alliansen. Risker finns att den nya socialdemokratiska politiken kan resultera i röstskolk från många gamla S-väljare när valrörelsen blottlägger hållningen från S som oärlig och opportunistisk. Alternativt är den nya S-politiken uttryck för en allvarlig sinnesändring. Då är S inte längre ett parti till vänster om mitten och en mer än 100 år gammal politisk linje har övergivits. Vi får se.

För oss som i huvudsak knyter våra förhoppningar till V krävs också en självprövning. V har i betydande utsträckning inspirerats av det norska systerpartiet Sosialistisk Venstre, ett

parti som har suttit i regeringen med norska Arbeiderpartiet under senaste perioden och som nu led ett svidande nederlag. Vårt danska systerparti sitter nu i den danska regeringen ihop med S och RV och sjunker för varje mätning allt lägre i väljarsympatier. Och i regeringen har SF på punkt efter punkt fått överge sina ståndpunkter i en regering som minst av allt för en socialdemokratisk politik.

Från den svenska V-ledningen har vi länge mest fått höra hur viktigt det är att V är med i nästa regering. S och Mp vill inte ha oss där – vi betraktas som ett sänke och det är på V skulden läggs för valnederlaget 2010 som lät Reinfeldt sitta kvar. Men nu höjs faktiskt röster inom V att vi inte ska vara med i den tävlingen – senast i ett litet inlägg av Mats Olsson (v) i en diskussion efter en artikel i Aftonbladet.

V har tydligt sagt att vi sätter oss inte i en regering som godtar privatiseringen av vården och skolan. Men räcker det? Krävs det inte ett tydligare ställningstagande mot det vaga motstånd mot alliansen S tycks förespråka. I S-debatten antyds att röstförluster till vänster inte är något problem medan S själv glider åt höger. Det är ju en generös hållning som väl bottnar i en betydande ideologisk gemenskap. Tänk om man rent av hoppas på oss som korrektiv till den egna politiken? Och när S delvis lämnar öppet mål med det budgetförslag som nu föreligger, måste vi inte ta i starkare? Jag hoppas på en livlig debatt i frågan på partikongressen.

THE LIKUDISTS ÖVERS. OCH REDIGERING GUNNAR STENSSON

För ett par år sedan gav den brittiske journalisten Robert Fisk ut sin bok "The great war for civilisation. The conquest of the Middle East" med dess oumbärliga personregister.

För "Independent" har han bevakat de senaste utspelen i FN i konflikterna mellan Iran, USA, Israel, Palestina och Syrien.

Tisdagen den 1 oktober publicerade "Independent" hans artikel "US cowardice will let Israel's isolated right off the hook." Den återges här i redigerat skick.

Bara Israel stormade ut.

Det är hårda tider för den israeliska högern. Plötsligt vill hela världen uppnå fred i Mellanöstern hellre än krig. Britter och amerikaner ville inte börja krig i Syrien. Nu, när president Rohani helt och fullt accepterar fakta om Förintelsen, vill också 75 % av amerikanerna undvika krig mot Iran, om vi får tro opinionsmätningarna.

På måndagen backade Netanyahu en smula. Han krävde inte längre ett totalt slut på alla iranska kärnenergiaktiviteter, bara att dess "militära kärnenergiprogram" måste upphöra.

Och naturligtvis vet vi inte om Irans "militära kärnenergiprogram" existerar, lika lite som vi

visste om Iraks ”massförstörelse-vapen”, som president Bush var tvungen att uppfinna, existerade.

Vad vi vet är, att när president Rohani började säga allt det som vi i årtal krävt att Iran skulle säga, gick Israel i taket. Netanyahu fördömde honom innan han ens sagt ett ord. ”En ulv i fårkläder.” ”En antisemit”. Till och med när president Rohani talade om fred och ett slut på misstankarna om kärnvapen sa Israels ”minister för strategiska förhållanden” – vad nu det betyder – att tiden runnit ut för fortsatta förhandlingar. Yuval Steinitz hävdade att ”om iraniernas kärnenergi-program fortsätter så kommer de ha kärnvapenkapacitet inom sex månader.”

Netanyahus eget kontor fortsatte smutskampanjen

”Man får inte låta sig bedragas av presidentens bedrägliga ord. Iranierna spinner i media så att anrikningscentrifugerna kan fortsätta att spinna”, sa en av hans tjänstemän.

Rohanis tal var en ”honungsfälla”, sade Netanyahu själv och påstod att Rohanis tal i FN, ett tal av enorm betydelse efter 34 år av total skilsmässa mellan Iran och USA, var ”cyniskt och hycklande”

Förr brukade arabländernas delegater storma ut när Israel stod i talarstolen. När den galne president Ahmadinejad talade stormade västmakternas och Israels delegater ut. Men när president Rohani kom för att tala trängdes västmakternas delegater i salen för att lyssna på honom.

Bara Israel stormade ut.

När Israels premiärminister kom till Vita huset på måndagen hade han lugnat ner sig. Jag tvivlar på att det kommer att visa sig varaktigt. Jag misstänker att Israel kommer att göra allt för att göra ned president Rohanis förhandlingsförslag, oavsett vad den amerikanska opinionen kan tycka.

För i Vita huset fanns president Obama som prisade Netanyahu för hans stöd för en tvåstatslösning. Och vilka ord använde Obama? Att det bara finns ”en begränsad tid för att uppnå det målet”.

Det finns naturligtvis bara en begränsad tid för att uppnå detta illusoriska mål eftersom Netanyahu-regimen mot all internationell lag fortsätter att stjäla palestinskt land för judar – och endast för judar – i högre hastighet än någonsin, just för att förhindra att en palestinsk stat någonsin uppstår.

”MÖTESPLATSEN” ÄR INGEN ”TRÄFFPUNKT” AV GUNNAR STENSSON

Klostergården har flest pensionärer av Lunds stadsdelar. Det beror på att de boende trivs och stannar kvar.

Här fanns en gång en Träffpunkt som var öppen för alla Klostergårdens pensionärer mellan klockan 9 och 16 varje vardag. Dit kunde man gå för att dricka kaffe och prata när man kände sig ensam. Där kunde man ägna sig åt handarbete, högläsning, sittande gymnastik, skrivarcirkel, biljard, allsång och mycket mer. Ibland hade man grillfest, dans, föredrag, filmklubb, sång av någon artist, modevisning eller utflykt. Där fanns ett kök med porslin och bestick som man kunde använda när man firade Märten eller jul eller påsk.

Vid midsommar 2012 blev Träffpunkten nedlagd. Tove Klette lovade att det bara var tillfälligt. Träffpunkten skulle återuppstå i kommunens nya "Mötesplats Klostergården".

Tills den var färdigbyggd hänvisades de gamla till träffpunkten vid Gernandtska Lyckan. Strax därefter blev busslinje 11 nedlagd så det blev svårare att ta sig in till stan. De gamla blev sittande i sina lägenheter.

Nu vet vi att Tove Klettes löfte var osant. I Mötesplats Klostergården finns varken tid eller plats för träffpunktsverksamheten. Där saknas kök, bord att sitta vid, porslin, biljardbord och allt annat. Där finns ingen möjlighet att hålla öppet för pensionärernas verksamheter mellan 9 och 16.

Kultur- och Fritidsnämnden skickade häromdagen två av sina tjänstemän till PRO för att förklara att träffpunktsverksamheten inte kunde rymmas i Mötesplats Klostergården.

Före nedläggningen disponerades en utmärkt lokal. Den står tom sedan mer än ett år. Kommunen betalar hyra, men har ingen verksamhet! Så ser Alliansens sparande ut!

Klostergårdens pensionärer vill att den av kommunen hyrda lokalen åter öppnas och att verksamheten för pensionärer återupptas!

Gör frågan till en punkt på dagordningen, politiker!

FRAMGAFFLAT – OM CYKEL OCH TRAFIK AV ULF NYMARK

Cykelolyckor i Lund

Sydsvenskans gör förvisso en förtjänstfull journalistisk insats när den granskar cykling och cykelolyckor i länet. Lund får höga olyckstal. Fast jag är benägen att hålla med Lunds gatuchef Håkan Lockby när han hävdar att Lund får oförtjänt höga olyckstal beroende på att kommunen har bättre statistik än de flesta andra kommuner. Dessutom tror jag att det inte är helt rättvisande att ange olyckstal per 1000 invånare. Det vore bättre att relatera antalet olyckor till mängden cykeltrafikarbete i respektive kommun, men det är nog nästan ogörligt att få fram sådan statistik som är tillförlitlig.

Myten om säkra cykelbanor

Den kanske största förtjänsten med Sydsvenskans artiklar är att man bidrar till att avliva en del myter om cyklismen. Till exempel myten om att cykelbanor är säkra. Som de flesta cykelbanor byggs i dag i Sverige är de långt ifrån säkra. De är ofta dubbelriktade och de blandar gång- och cykeltrafik huller om buller eller skiljer cykelbana från gångbana med ett streck. Först när Sverige och Lund följer de riktiga cykelländernas exempel – Nederländernas, Danmarks – och bygger i huvudsak enkelriktade cykelbanor som är fysiskt separerade från gångtrafiken nås en acceptabel standard både ur säkerhets- och framkomlighetssynpunkt.

Cyklisters regelbrott och trafikplanerarnas ansvar

Att det är något grundläggande fel i gång- och cykelinfrastrukturen stöds av ett inslag i ett av radions P 1 utmärkta program i somras om cykling. (De finns fortfarande för nedladdning på Internet). Beteendeforskaren Sören Nordlund framhöll där att trafiksystemen i städerna måste byggas tydligt så att cyklisten vet precis var hen ska cykla, och fotgängaren precis var hen ska gå. Så minskas konflikter och regelbrott, menade Nordlund. Och som grädde på moset tillade

Nordlund: ”Cyklistens regelbrott är precis lika mycket trafikplanerarnas ansvar!”

Rödljuskörning

Detta sistnämnda kan kanske vara en tänkvärd bakgrund till tidningen Motors räkning av cyklister som kör mot rött. Tidningen kom fram till att åtta av tio cyklister körde mot rött ljus. Jag vill inte på något sätt försvara cyklisters rödljuskörning om det utsätter andra trafikanter för fara, men det finns skäl att tänka efter. För vad är egentligen trafikljus? Jo, en åtgärd för att lösa framkomlighetsproblem orsakade av massbilismen, eller hur? För tänk efter: om Lunds tätort gjordes bilfri: hur många trafikljus skulle vi då behöva ha kvar?

Fossiloberoende fordonsflotta

Så har då regeringens egen utredare, professor Thomas B Johansson, kortfattat men med övertygande argument påvisat att regeringens prat om en fossiloberoende fordonsflotta år 2030 saknar verklighetsförankring. Målet kommer inte att kunna nås, slog Johansson fast i en intervju i Ekot häromdagen. Minst hälften av bilarna kommer år 2030 att drivas med fossila bränslen. Fast jag menar nog att redan idag är minst hälften av rikets fordonsflotta fossiloberoende. Jag har ingen statistik, men nog lär det finnas minst lika många cyklar i bruk i landet som det finns fossildrivna motorfordon?

Lunds smalaste cykelöverfart?

Slutligen: I den sk cykelstaden Lund snålar man in på cyklisternas yta på allehanda sätt – så att bilisterna ska få plats. Här nedan en bild på vad som förmodligen är kommunens smalaste cykelöverfart – den är så smal så det inte finns utrymme för vägmarkering för cykelöverfart. Överfarten syns inte, och syns den inte så finns den inte. Men om den skulle finnas så finns den några meter öster om Kävlingevägens korsning med Norra Ringen. På det smalaste avsnittet vid bilvägens mittremsa är den becyklingsbara bredden ca 50 cm, dvs ungefär lika bred som en standardbicykel. Att två cyklister skulle kunna mötas på överfarten är otänkbart. Men visst: byggde man gatukorsningar för bilar med samma relativa breddstandard skulle vi få en lugnare och säkrare trafikmiljö.

ERITREAS BEFRIELSEKAMP AV GUNNAR STENSSON

Jag ägnade en stor del av min tid mellan 1981 och 2001 åt Eritreas befrielsekamp. I Lund lever många eritreaner som deltagit i striderna och många som flytt undan den brutala diktatur som etablerades 2001. Jochen Hagos förmedlar i en intervju med Mesfin Hagos, tidigare befrielsekämpe, försvarsminister och nu landsförvisad oppositionsledare, en helhetsbild av det historiska skeende som drabbat varje eritrean, vare sig han bor kvar i hemlandet eller lever i exil. Intervjun publicerades i Frankfurter Allgemeine Zeitung den 12 september och återges här i redigerat skick.

Eritreas folk och Dawit Isaak har varit fängslade 4393 dagar

De femtons brev

I juli 2001 hade Mesfin Hagos tillsammans med 14 andra höga politiker och militärer skrivit ett öppet brev till Eritreas president Isaias Afeworki. De krävde det som de tidigare vapenbröderna hade lovat sitt folk redan vid befrielsen 1991: en författning, grundande av oppositionspartier och fria val.

Diktatorn dröjde två månader och reagerade sedan på sitt sätt. Av de 15 undertecknarna blev 13 avrättade eller häktade. Samtidigt häktades de oberoende journalisterna, bland dem Dawit Isaak. I skuggan av terrordådet mot Amerika skedde detta utan internationella protester.

Mesfin Hagos befann sig vid denna tidpunkt på hemväg från USA och var på reseuppehåll där han hade tid hos en ortoped. Vänner i Tyskland hjälpte honom att få asyl. En av dem var Uschi Eid från det tyska miljöpartiet Die Grüne (som jag blev god vän med vid EPLF:s andra kongress i Orota i mars 1987. GS.)

En gång ledde Mesfin Hagos sina gerillatrupper i ett av de största slagen i Afrika sedan andra världskriget. I slaget om Afabet mötte mer än 20 000 människor döden under loppet av tre dagar. Slaget blev en avgörande vändpunkt i kriget mot Etiopien. Sedan Eritrea vunnit självständighet blev Mesfin Hagos först försvarsminister och sedan guvernör i en provins.

Klockan fem på morgonen den 18 mars 1988 bröt slaget ut. Den etiopiska armén blev instängd i Ad Shirum-passet. ”Vad som sedan följde glömmar jag aldrig”, berättar Hagos. ”Mitt under helvetet anföll de etiopiska mig-planen.” Men de angrep inte de eritreanska fighters. De bombarderade sina egna trupper för att inte stridsvagnarna skulle falla i rebellernas händer. ”Två timmar varade angreppen”, säger Hagos. Hundratals etiopier brändes ihjäl. De flesta blev liggande och förruttnade. ”Jag ser många döda framför mig”, säger Hagos.

”**Vi har ingen lyx här**”, säger Hagos. Från en trerummare i Frankfurt i ett torftigt invandrarkvarter organiserar han nu oppositionen. Våningen är partcentral fast det står ”Eritreischer Kulturverein” på dörrskylten. Utlandspartier är förbjudna i Tyskland. I Frankfurt är den eritreanska diasporan stor, lufthamnen ligger nära och alla de viktiga oppositionspartierna är samlade. Men ändå är Mesfin Hagos ensam.

Inte ens hans eritreanska vänner hälsar honom på öppen gata. Alla som fortfarande har familj i Eritrea eller måste besöka hemlandet måste hålla sig väl med diktaturens myndigheter.

”Underrättelsetjänsten frågar de tyska eritreanerna vid Asmaras flygplats efter folk som mig.” Den som berättar vilka Hagos umgås med i Frankfurt får förmåner vid inresan. För den som man vet har haft kontakt med Hagos och för hans familj går det illa.

”När jag dyker upp någonstans, då lämnar folk kaféet.” Men i tysthet får han ofta frågor om man kan göra något för honom. ”De erbjuder mig möjlighet att i hemlighet resa till Eritrea eller frågar om jag har underrättelser till någon där. Men det är fällor.” Alltså väljer Hagos att gå i exil i exilen.

En gång om året firar oppositionen sin kulturfestival; det är deras partidag. I år har de fått en sal i universitetet. Deltagarna har kommit resande från Amerika och hela Europa. Också Hagos har kommit. Här är han inte ensam för av de som församlats här är det väl ingen som reser tillbaka till Eritrea. Kraven på banderollerna är desamma som Hagos sände i brevet till diktatorn. Ett kommunalråd från Frankfurts magistrat håller som alla år ett hälsningstal.

”Ni hör till oss”, säger hon till eritreanerna. Frankfurt stöder kulturfestivalen. ”En smula”, säger kommunalrådet, men man kunde göra mer. Hon stannar en halvtimme.

En musiker spelar chirawata, en sorts fiol med en sträng. Han sjunger en visa som han sjöng redan under kriget. Så småningom stiger åhörarna upp, mest gråhåriga män och ett par äldre kvinnor. De ger sig in i dansen. Mesfin Hagos blir sittande i främsta raden.

Sedan blir det tal. De handlar om det fruktansvärda tillståndet i Eritrea och om hur man ska till slut ska kunna ena den splittrade diasporan. Hagos omnämns ofta även om han själv inte talar. Hans gärningar är inte glömda.

Kriget mot Etiopien krävde stora offer. ”Varje familj i Eritrea förlorade minst två familjemedlemmar. Vi hade krig i årtionden. Och varför? Idag befinner sig Eritrea i ett sämre tillstånd än innan.” Det är ont om el, drivmedel och mat. Eritrea har blivit Afrikas största fängelse. Och trots det tar sig hundratusentals eritreaner ut, inte minst för att undgå den ofta livslånga militärtjänsten. Hagos fru och son bor i Sverige nu. Mesfin Hagos lärde känna sin fru när hon var signalist i armén. Det är mer än ett år sedan han såg henne sist. Pengar till resan saknas. Och hon kan inte flytta till honom eftersom sonen just blivit fullvuxen och inte får uppehållstillstånd i Tyskland.

Vem kan då befria hemlandet? ”De unga, de intelligenta som lyckas fly dör i Sahara eller drunknar i Medelhavet”, säger Hagos. Och de som har tagit sig till Europa och till och med till Tyskland vill inte mer ha med politik att göra. Och inte med de gamla männens värld heller.

Många anklagar Hagos för att han inte stoppade Afewerki på vägen till diktaturen. Hagos, Afewerki och de andra kämparna regerade landet efter oavhängigheten enligt samma ledningsprinciper som under kriget. ”Att fortsätta som tidigare var naturligtvis fel. Men det insåg vi inte då”, säger Hagos.

Vid EPLF:s sista partidag innan fronten officiellt förvandlades till ett parti lär Hagos ha fått fler röster vid valet till centralkommittén än Afewerki. Därmed skulle han ha blivit partiföreträdare och president. Men utgången blev en annan. Afewerki gjorde honom till försvarsminister och sköt honom sedan åt sidan som guvernör i en provins. Hagos berättar mycket från den tiden om partikonferenser, strukturdebatter och om kriget mot Etiopien som Afewerki anstiftade sedan han avskedat de flesta av sina dugliga befälhavare.

Det har blivit skymning i particentralen i Frankfurt. Hagos är trött och reser sig mödosamt.

Därute far en spårvagn förbi. Nästan alla hans vänner från kriget har stupat. Han säger: "Är det detta vi har kämpat för? Jag tror inte det." Mesfin Hagos har ansökt om tyskt medborgarskap.